

ת"פ 62929/11/22 - מדינת ישראל נגד ירון דוגה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 62929-11-22 מדינת ישראל נ' דוגה ואח'
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט אוהד גורדון
המאשימה
מדינת ישראל
על ידי רשות המיסים, היחידה המשפטית הארצית - עו"ד ע'
למבאשר ועו"ד א' גטקין
נגד
הנאשמים
1. ירון דוגה ע"י ב"כ עו"ד י' קיוול
2. סיגל דוגה ע"י ב"כ עו"ד ג' טרונשווילי

החלטה

לפני טענה לפסלות המותב, שהעלה הנאשם 1 בישיבה מיום 21.5.23, ולצדה טענה או הצעה להפריד את האישומים בעניינו. לאחר שעיינתי בעמדות הצדדים ובהן תגובת הנאשם שהוגשה היום, זו החלטתי:

רקע

1. כתב האישום כולל מספר אישומים. אציג תמצית בהיקף, המספיק להחלטה זו כשפירוט נוסף מצוי במסמך עצמו.

כנטען באישום הראשון, על רקע הרשעות הנאשם 1 בעבירות שפורטו שם והליכים שהתנהלו נגדו, ידעו הנאשמים כי הנאשם 1 יתקשה לקבל רישיון שרתי מטבע, שנדרש לצורך פתיחת עסק בתחום. לכן, כנטען, הציגו בכזב את הנאשמת 2 כמבקשת רישיון, קיבלוהו והעסק נפתח והופעל תוך חידוש הרישיון, הכל תוך הסתרה כי הנאשם 1 הוא שעומד מאחורי העסק. לנאשם 1 מיוחסות שלוש עבירות של קבלת דבר במרמה (לא אעסוק כאן בנאשמת 2).

באישום השני נטען שהנאשם 1 ומעורב נוסף, במסגרת הפעלת העסק הנזכר לעיל, הפרו את חובות הדיווח לפי חוק איסור הלבנת הון והצווים מכוחו, באופן המתואר שם. מיוחסות לנאשם 1 עבירות של מסירת מידע כוזב, במטרה שלא יהיה דיווח.

האישום השלישי עוסק בטענה להונאת רשויות המס במהלך, שעיקרו בזיוף שוברי תשלום מס בקשר למכרז לרכישת קרקע, והמשך בשימוש באחד המסמכים המזויפים אשר נחזה כתשלום שלא בוצע בפועל, לניכוי מס תשומות וכך קבלה במרמה של החזר מע"מ בסך של למעלה מ-266 אלף ₪, ובהמשך "הלבנתו" במשיכתו והפקדתו בחשבון העסק הנזכר לעיל. לנאשם 1 מיוחסות עבירות זיוף, שימוש במסמך מזויף, קבלת דבר במרמה, איסור הלבנת הון וניכוי תשומות ללא מסמך.

הטענות

2. בטענתה מושא החלטה זו, טענה ההגנה כי חשיפתי לטענה העובדתית בדבר הרשעות קודמות של הנאשם והליכים שהתנהלו נגדו, טענה שכאמור הוצגה במסגרת האישום הראשון, מקימה עילת פסלות. נטען שעלי לפסול עצמי מלדון בהליך ולהורות למאשימה לתקן את כתב האישום, שכן אסור היה לה לציין את הטענה העובדתית הנזכרת לעיל אלא אך "לרשום שהוא לא יכול להוציא או לקבל רישיון" (פ/4). ראו הצעות נוספות לנוסח בתגובת הנאשם 1 שהוגשה היום).
3. עוד הוצע בדיון שנערך להפריד את האישומים, כך שאמשיך לדון באישומים השני והשלישי, בעוד שהאישום הראשון יועבר לשופט אחר. בתגובה שהוגשה היום הוצע כי אדון באישום הראשון, והיתר יועברו (פסקה 22).

דין

4. הטענה לפסלות שופט לא הועלתה בהזדמנות הראשונה.
- היות שהיא מבוססת אך על האמור בכתב האישום, הרי שזה הוגש ביום 28.11.22, קרוב לחצי שנה טרם העלאת הטענה. היא גם לא הועלתה בדיון מיום 25.1.23, שנערך לאחר שמונה לנאשם בא כוחו, וזה התייבב לדיון (חזקה עליו כי עשה זאת לאחר שעיין בכתב האישום). בסוף אותו דיון, לבקשת ההגנה, ניתנה לה דחייה ממושכת תוך קביעה שעל ההגנה להסתפק בכך, ולהעריך לתשובה לאישום ודיון מפורט לפי סעיף 144, ולעדכן מראש בכתב אם מתעוררים קשיים. בהמשך הגישה ההגנה בקשה לדחייה נוספת, שגם בה לא נזכרה טענת הפסלות, ואשר התקבלה (בקשה והחלטה מיום 18.4.23). למרות זאת, התייבבה לדיון ביום 21.5.23 כשאינה ערוכה לתשובה, וטענה לפסלות.
- ההסברים שהועלו בנושא עיתוי העלאת הטענה לפסלות, העוסקים בעיתוי קבלת חומרי החקירה ועריכת פגישה עם הנאשם 1 עצמו (פ/4 ש' 21-28, סעיפים 1-4 לתגובת ההגנה מיום 27.6.23) אינם שלמים. זאת, משהטענה לא מבוססת על חומרי החקירה - שדבר מהם לא נזכר בהנמקתה - אלא על נוסח כתב האישום.
- כידוע, טענת פסלות שופט יש להעלות בהזדמנות הראשונה, מיד לאחר שנודעה עילת הפסילה הנטענת (למשל ע"פ 5787/19 **עבד אל חכים נ' יו"ר הוועדה המחוזית לתכנון ולבניה** (24.9.19), ע"א 53/21 **פלוגי נ' פלוגי** (19.1.21)). בנסיבות שתוארו לעיל, יש קושי של ממש בעיתוי העלאת הטענה ובחריגה מהדרישה האמורה.
- די בכך להביא לדחיית הבקשה.
5. גם לגופה לא ניתן לקבל את הבקשה.
- כידוע, המבחן לפסלות שופט הוא קיום נסיבות שיש בהן ליצור חשש ממשי למשוא פנים. עצם החשיפה להרשעות קודמות של נאשם אינה מקימה, כשלעצמה, עילת פסלות (ע"פ 3102/18 **אלסנע נ' מדינת ישראל** (25.4.18), ע"פ 5133/02 **עכאווי נ' מדינת ישראל** (3.7.02), ע"פ 5251/17 **אלמקייס נ' מדינת ישראל** (3.7.17)).
- בפרט, "כבר נפסק כי חשיפה להרשעות קודמות של נאשם לא תהווה עילת פסלות במיוחד כאשר המידע הוא חלק ממרכיבי העבירה וככזה מופיע בכתב האישום" (ע"פ 4355/22 **קימרי נ' מדינת ישראל** (7.7.22)). ראו גם ע"פ 1934/17 **פאלח נ' מדינת ישראל** (27.3.17), ע"פ 5959/99 **פרושינובסקי נ' מדינת ישראל** (14.9.99)).

כך במקרה הנדון כאן, בו הוצג המידע אודות הרשעות והליכים מתנהלים כבסיס למהלך המרמה הנטען. לפיו, ידעו הנאשמים כי בשל נתונים אלה רשם שירותי המטבע עלול שלא להעניק לנאשם 1 רישיון שירותי מטבע ולכן, כנטען, נדרשו למהלך שבהצגת הנאשמת 2 כבעלת הרישיון והסוואת מעורבותו של הנאשם 1. אציין, שפרטי ההרשעות וההליכים לא הוצגו בכתב האישום, אלא ב"כותרות" העוסקות בסוג העבירה ומספרי הליך (למשל "עבירות מס הכנסה" או "עבירת מע"מ"). אין במידע זה כדי ליצור חשש של ממש, להשפעה על ההכרעה בהליך.

6. איני מוצא בנימוקי ההגנה התמודדות מלאה עם דין זה שבוסס בפסיקה, והסבר מדוע הולם לחרוג ממנו בהליך זה או מדוע חשיפה לטענה העובדתית האמורה מקימה חשש ממשי למשוא פנים, בהתאם למבחנים הקבועים לעניין זה בדיון.

7. מטעמים אלה, אין לקבל את הטענה לפסלות, או את ההצעה להפריד את האישום הראשון מהיתר. משאיני מוצא בסיס כי החשיפה לטענה אודות הרשעות והליכים עלולה להשפיע על ההכרעה הנוגעת לאישום הראשון, ממילא שאין "בסיס ממשי לקיום חשש שבירור האישומים במאוחד עלול לפגוע בהגנת הנאשם" (בג"ץ 5283/98 **חדר נ' בית המשפט המחוזי** (21.11.98)), כך בנוגע לאישומים השני והשלישי. בנוסף, הפרדת האישומים להליכים שונים בפני שופטים שונים תסרביל את הדיון, תבזבז משאבים, תצריך כפל-עדויות (למשל בעניינו של משה קירמה, עד שכנטען נוגע לכלל האישומים) ועלולה להביא להכרעות סותרות.

אוסף, שקיומו של קשר ענייני בין האישומים עולה לא רק מרשימת העדים, אלא גם מכך שהעבירות מושא האישום הראשון בוצעו כנטען לצורך פתיחת העסק ("נש"מ סיגל דוגה" כהגדרתו בכתב האישום), העבירות מושא האישום השני בוצעו במסגרת הפעלתו של העסק, והעבירות מושא האישום השלישי בוצעו בשיתוף פעולה עם משה קירמה שכנטען הועסק באותו עסק, ותוך העברת הרכוש האסור לקופת העסק - והכל בעיתוי דומה.

8. גם את הטענה כי צירוף האישומים יקשה על הנאשמת 2, שכן היא נכללת בהליך ובו אישומים שלא נוגעים אליה, קשה לקבל כבסיס לטענת פסלות או הפרדת אישומים שמעלה הנאשם 1. הטענה הנוספת, אותה הציג הנאשם 1 לראשונה בתגובתו מיום 27.6.23, לפיה הכבדה זו על הנאשמת 2 עלולה להביא אותו להודות בדברים שלא עשה כדי "לסייע לנאשמת 2 לצאת מן התיק" כלשונו, לא מחפה על הקושי שנדון ברישא לפסקה זו, ואינה מספקת לקבלת טענות ההגנה.

9. לכן, טענות ההגנה נדחות.

מתווה להמשך

10. בהחלטה מיום 22.6.23 הועבר ההליך לגישור, ככל שהוא נוגע לנאשמת 2.

אם הבנתי את האמור בפסקה 23 לתגובת הנאשם 1, אף לו אין התנגדות לגישור, לאחר הכרעה בסוגיות הפסלות ופיצול האישומים - סוגיות, שהוכרעו בהחלטה זו.

11. לכן, ככל שלא תוצג התנגדות לכך של מי מהצדדים - וזאת עד ליום 3.7.23, יצורף עניינו של הנאשם 1 להליך הגישור הנזכר לעיל.

12. המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים, ותוודא כי ההחלטה מיום 22.6.23 על העברת ההליך לגישור

מטופלת.

13. המאשימה תדווח אודות סטטוס הגישור, עם סיומו או עד ליום 10.9.23, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ח' תמוז תשפ"ג, 27 יוני 2023, בהעדר הצדדים.